

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
У 1116/04
11.05.2005. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Љубодрага Пљакића, председника већа, Драгана Скока и Душанке Марјановић, чланова већа, са записничарем Миланком Алкалај, саветником Суда, одлучујући по тужби тужиоца "Б", против тужене Владе Републике Србије - Административне комисије, Београд, Ул. Немањина бр.11, коју заступа Републичко јавно правобранилаштво Републике Србије, Београд, Ул. Немањина бр.26, ради поништаја решења тужене бр. ... од ... године, у предмету издавања инспекцијске мере, у нејавној седници већа, одржаној дана 11.05.2005. године, донео је

П Р Е С У Д У

Тужба се УВАЖАВА и ПОНИШТАВА решење Владе Републике Србије - Административне комисије 14 бр.:325-110/2004 од 15.01.2004. године.

О б р а з л о ж е њ е

Оспореним решењем тужене је одбијена, као неоснована, жалба тужиоца изјављена против решења Републичког водопривредног инспектора Министарства пољопривреде и водопривреде - Подручне јединице за Град Београд бр... од ... године, којим је наложено тужиоцу, у тач.1. става првог диспозитива да одмах предузме потребне мере за спречавање загађења ... из ... на месту улива колектора између ... и ..., у тач.2. става првог диспозитива, да изврши чишћење заосталог ... и да сакупи ... у ..., у ставу другом диспозитива је одређен рок за извршење наложене мере од 10 дана од дана доношења решења у усменом облику и у ставу трећем диспозитива је одређено да жалба изјављена против овог решења не задржава његово извршење.

У поднетој тужби тужилац је оспорио законитост побијаног решења тужене, због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, које је настало због погрешне оцене изведених доказа, и због погрешне примене материјалног права. Истакао је да је налог дат тужиоцу решењем првостепеног органа, под тач.1. диспозитива "да предузме потребне мере за спречавање загађења ... из ..." уопштен и непрецизан а сем тога прелази границе надлежности тужиоца. У надлежности тужиоца је само откривање где се ..., а да би се спречило загађивање ..., није довољно открити где ... већ је потребно првенствено открити починиоца и забранити му предузимање тако штетних радњи и казнити га, а што је све у надлежности првостепеног органа. Предложио је да се тужба уважи и да се поништи оспорено решење тужене.

У одговору на тужбу законски заступник тужене - Републичко јавно правобранилаштво Републике Србије је у свему остало при разлозима изнетим у образложењу оспореног решења, а пошто тужилац ни једним својим наводом није довео у питање основаност и законитост побијаног решења, предложио је да се тужба одбије, као неоснована.

Након разматрања списка предмета и пошто је оценио наводе тужбе и одговора на тужбу, овај Суд је нашао да је оспорено решење тужене незаконито, јер је донето уз повреду правила управног поступка, што је било од утицаја на решење управне ствари.

Према одредби чл.39. Закона о управним споровима, законитост оспореног управног акта суд испитује у границама захтева из тужбе, али притом није везан разлозима тужбе. То значи да је суд у управном спору дужан да испита законитост оспореног управног акта и са аспекта повреде правила поступка, ако су те повреде биле од утицаја на решавање управне ствари, и у ситуацији када се тужбом не оспорава законитост управног акта због повреда правила поступка. Зато је овај Суд, без обзира што у тужби као разлог побијања решења тужене није наведена неправилна примена правила поступка, испитао законитост оспореног решења тужене и са овог разлога и нашао да је решење незаконито.

Одредбом чл.198. Закона о општем управном поступку је, између осталог, прописано да се диспозитивом решава о предмету поступка у целини и о свим захтевима странака о којима у току поступка није посебно решено, те да диспозитив мора бити кратак и одређен, а ако је потребно, може се поделити на више тачака. Из ове законске одредбе проистиче да ако се у решењу налаже странци извршење неке радње, диспозитив тог решења мора бити тако одређен да се из његове садржине несумњиво види начин на који ће странка извршити своју обавезу која јој је наложена, што даље значи да радња, која је у диспозитиву садржана као наложена обавеза странци, мора бити извршена.

У првостепеном решењу управног органа, у тач.1. става првог диспозитива, налаже се тужиоцу да одмах предузме потребне мере за спречавање загађења ... из колектора ..., на месту улива колектора између ... и ...
Овакав налог тужиоцу је учињен на основу одредбе чл 61 Закона о водама ("Сл гласник РС" бр 46/91

... Свакав налог тужиоцу је утврђен на основу одредабе чл.61. Закона о водама (Службеник ГС Србије/01, 53/93 и 54/96) којом је прописано да ако дође до загађења ..., предузећа и друга правна лица, која испуштају ..., дужна су да предузму потребне мере за смањење загађења. Налог за предузимање потребних мера за спречавање загађења реке Саве ..., уопштен је и непрецизан, па је тиме диспозитив решења у том делу неодређен, у смислу наведене одредбе чл.198. Закона о општем управном поступку, због чега је у том делу првостепено решење незаконито. Незаконит је и остали део првостепеног решења, јер је исти условљен и зависан од законитости налога учињеног тужиоцу у тач.1. става првог диспозитива првостепеног решења, који је због неодређености незаконит.

Тужена у жалбеном поступку оспореним решењем није отклонила недостатке првостепеног решења, већ је одбила жалбу тужиоца, као неосновану, због чега је незаконито и оспорено решење тужене.

Због изнетих разлога, овај Суд је нашао да је оспореним решењем повређен закон на штету тужиоца, па је на основу одредбе чл.41. став 2. у вези чл.38. став 2. Закона о управним споровима, одлучио као у диспозитиву решења, а у поновљеном поступку тужена ће одлучити о жалби тужиоца у складу са правним схватањем и примедбама суда изнетим у овој пресуди, који су обавезни за тужену, на основу одредбе чл.61. Закона о управним споровима.

ПРЕСУЂЕНО У ВРХОВНОМ СУДУ СРБИЈЕ У БЕОГРАДУ,

Дана 11.05.2005. године, У.1116/04

Председник већа-судија,

Љубодраг Пљакић, с.р.

Записничар,

Миланка Алкалај, с.р.

За тачност отправка

ЈК